

متن پرسش

سلام و خسته نباشید خدمت استاد دانا و بزرگوام: ببخشید مدتی هست که سوالی ذهن من رو درگیر کرده. استادی بود که اعتقاد داشت آدم باید فقط به فکر معرفت و خودسازی خودش باشد و کار فرهنگی رو پوچ و الکی می دانست و می گفت هرکسی باید خودش رو درست کنه. حتی اسم کسانی که الان در عرصه جنگ نرم و جامعه دارند کار فرهنگی انجام می دهند رو مسخره می کرد و می گفت اگر از نوزادی هم رو آدم کار کنی و کار فرهنگی کنی تا خودت رو درست نکنی هیچی درست نمیشه و اصلا و به هیچ عنوان تشویق برای کار فرهنگی نمی کرد و می گفت فقط خودسازی. و اما از طرفی خیلی ها اعتقاد به کار فرهنگی دارند و اینکه الان دشمن داره لحظه ای کار فرهنگی میکنه و ما عقب هستیم و باید کار فرهنگی کرد می گویند. مثلاً یک گروهی هست که اسمشون هست نهضت جهانی نهج البلاغه خوانی و اعتقاد دارند که باید نهج البلاغه در تمام جهان تبلیغ بشه و همه بهره مند شوند. و از این دست گروه هایی که کار فرهنگی می کنند زیاد هستند و از همه مهم تر مقام معظم رهبری که خداوند حفظشان کند ان شا الله فرمودند در عرصه فرهنگی آتش به اختیار. حالا بنده دچار دو گانگی شدم. از طرفی نمی دانم که کار فرهنگی کنم کار درستی هست یا نه؟! و از طرفی هم یاد حرف اون استاد می افتم که می گفت خودسازی. وقتی میخوام کار فرهنگی کنم یاد حرف ایشان میفتم و دلم خالی میشه و میگم من که پر از اشکالم. پس برم خودم رو درست کنم! استاد نظر شما بزرگواری چی هست؟! لطفا کمک کنید. خدا قوت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این که انسان باید مایه های فکری لازم جهت کار فرهنگی را داشته باشد، حرفی نیست. ولی فراموش نکنید که قرآن می فرماید: «واعتصموا بحبل الله جميعاً» یعنی برای رجوع به حضرت ربّ العالمین باید با هویت اجتماعی این کار انجام شود زیرا انسان ها با انسان ها، انسان می شوند و خداوند در صحنه های فعالیت های فرهنگی توفیقات خاص خود را به انسان مرحمت می کند. موفق باشید